

Hejsek 3

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXV listopad 2019

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Podzim už propukl v plné síle. Na výpravě v Polici nad Metují jsme mohli obdivovat barevné stromy obklopené skalami a počasí nám vyšlo naprosto parádní. Dýně dlabeme každým rokem krásnější a krásnější. Doufám, že jste si všichni prohlédli fotky na webu.

Haf! Haf! Haf!

V listopadu nás čeká dračíáda. Draky začneme vyrábět už na pátečním čaji, tak dorazte. Doufejme, že nám na sobotu vyjde hezké počasí a bude foukat vítr!

Haf! Haf! Haf!

Vánoce se pomalu blíží, je nejvyšší čas začít přemýšlet nad dárkem do tomboly. Co to je? Vlastnoručně vyrobený dárek, který přiveze kaž-

dý z nás na Vánoční výpravu, kde si na oplátku vylojujeme dárek od někoho jiného.

Haf! Haf! Haf!

Štěkám vše nejlepší k narozeninám Sáře.

Haf! Haf! Haf!

Arálie letos opět pořádá již Celočtrnáctkovskou hru! Bude v neděli 1. března po skončení jarních prázdnin. Kroužkujme si do diářů!

Haf! Haf! Haf!

Celoroční hra už je v plném proudu. Vydali jsme se po stopách prof. Ducháčka. Na základě jeho deníku prohledáváme starou továrnu, jezero a bažiny, les, jeskyňu a centrum města. Mladší se snaží dostat do podzemí pod zámkem, kde se

mají nacházet důležité mal- rat cestou všechny užitečné
 by. K tomu je potřeba projít předměty.
 celý zámek od podkroví až
 po taneční salónek a posbí- Haf! Haf! Haf!

Co budeme dělat my větší?

5. 11.	Družinové schůzky	(17.00—19.00)
6. 11.	Družinová schůzka	(17.00—19.00)
8. 11.	Čaj o páté	(16.00—19.00)
9. 11.	Drakiáda	
12. 11.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
19. 11.	Družinové schůzky	(17.00—19.00)
20. 11.	Družinová schůzka	(17.00—19.00)
26. 11.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)

A dále?

13. — 15. 12.	Vánoční výprava
10. 1.	Čaj
11. — 12. 1.	Zimní výprava
1. 3.	Hra od Arálií
7. 3.	Výroční výprava
9. — 13. 4.	Velikonoční výprava
7. — 10. 5.	Putování
22. — 24. 5.	Štítek táborníka
12. — 14. 6.	Poklad

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Na stromech už se listí barví do podzimních barev a ukazuje nám, že je tady listopad. Což znamená, že je tady i tradiční výprava s rodiči. Na tuhle výpravu vezměte s sebou nejen své rodiče, ale i mladší a starší sourozence, ať si můžou vyzkoušet, jaká dobrodružství na výpravách zažíváme každý měsíc.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Na říjnové výpravě nás si ce zastihlo deštivé počasí, ale i tak jsme prozkoumali řadu pohádkových říší a naši cestu zakončili v Narozenninové zemi.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

V seznamu výprav jsou i čaje do konce kalendářního roku, tak si je запиšte do kalendářů a dorazte!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Co budeme dělat my menší?

7. 11.	Schůzka	(17.00—18.30)
8. 11.	Čaj o páté	(16.00—18.00)
14. 11.	Schůzka	(17.00—18.30)
21. 11.	Schůzka	(17.00—18.30)
23. 11.	Výprava s rodiči	
28. 11.	Schůzka	(17.00—18.30)

A dále?

6. 12. Čaj o páté (16.00—18.00)
13. — 15. 12. Vánoční výprava
11. 1. Výprava do ZOO
7. 3. Výroční výprava
27. — 29. 3. Výprava na Sázavku
12. — 13. 4. Velikonoční výprava
22. — 24. 5. Štítek táborníka
6. 6. Poklad

Štěně

Čaj, přespávání a výprava do oblak

Na začátku našeho pátečního a sobotního dobrodružství jsme se vydali do parku Lannova zahrát si na červy a obíhající vesmírné objekty. Také jsme si každý venku nasbírali co nejhezčí barevné listy. V klubovně jsme se vrhli na spoustu vyrábění. Nejprve jsme obtiskli listy na papír a vytvořili z toho hezké obrazce, poté jsme vyráběli krásné girlandy a čepičky na narozeninovou oslavu. Vyráběli jsme to s tím, že až bude mít někdo narozeniny, budeme na to řádně připraveni. Když jsme byli hotovi, nastal už skoro čas večere, tak jsme přenechali klubovnu starším a přesunuli jsme se do velké klubovny. Tam jsme se navečeřeli, zahráli si na dopravní prostředky a po pohádce jsme usnuli.

Ráno jsme začali dobrou snídání. Dobře naladěni jsme se pak sešli se Vpředáky, kteří se k nám připojili teprve ráno a vyrazili jsme na Letnou. Kvůli nepřízní počasí jsme totiž trochu změnili plány a neodjeli jsme z Prahy. Na Letné jsme byli vtaženi do příběhu, který jsme poslouchali předěšlý večer před spaním. Spolu se třemi sourozenci — Evou, Terezou a Tomášem jsme se vydali na kouzelný strom poznávat různé země, které se nad stromem zrovna objevily. Na úvod jsme se ocitli v Kolotočivé zemi, která nám řádně zatočila hlavu. Dalo nám proto docela zabrat, než jsme ji opustili. Když se nám to povedlo, vydali jsme se do Stromovky. Tam jsme se dostali do země věčného sněhu a ledu,

kde nás málem polapil strašlivý sněhulák. My jsme na něj ale vyzráli — postavili jsme domečky s ohništi nebo krby, ve kterých sněhulák roztál. Ani v další zemi nás bohužel nic příjemného nečekalo. Byli tam zlí skřeti, které se nám však nakonec podařilo porazit. V tu chvíli už nám byla docela zima a z nebe začalo ještě více pršet, tak jsme došli na Výstaviště, nasedli na tramvaj a dojeli do klubovny.

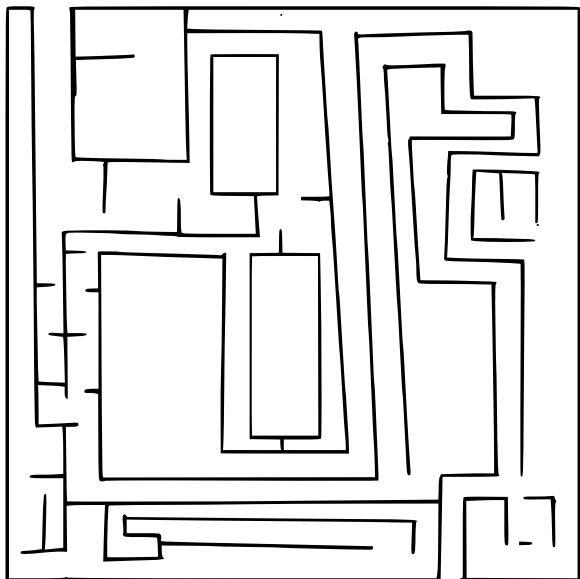
Hezky v teple jsme se naobědvali a pokračovali v našem prozkoumávání zemí nad kouzelným stromem. Tentokrát jsme se dostali do země, kde žily jen hračky. K naší smůle jsme se hračkami stali i my. V podobě hraček jsme museli uniknout zlému čarodějovi a dojet vlakem za Santa Clausem, který nás jako jediný mohl zachránit. Uf, povedlo se.

Letěli jsme letadlem pryč. Během letu jsme z okna viděli mnohé další zajímavé země. Nakonec jsme ale museli nouzově přistát. Naneštěstí jsme přistáli u káznice Čoklomily Štěkavé, která nás do svého ústavu zavřela. Šťastně jsme odtamtud vyvázli díky tomu, že Čoklomila poschovávala po káznici klíče, které jsme po troše námahy našli. To už jsme se ale rozhodli, že žádné další země už prozkoumat nechceme. Náš názor změnilo jen zjištění, že v den Eviných narozenin se bude nad stromem nacházet narozeninová země. Udělali jsme dort a vydali jsme se slavit do narozeninové země. Všude jsme rozevěsili girlandy a rozházeli konfety, dali jsme si dort a slavili jsme, jak dlouho jsme jen mohli. Když nám došel čas, uklidili jsme po sobě a vydali jsme se před klubovnu, kde na nás už čekali rodiče.

Kam patří jídlo?

Na schůzkách už jsme stihli zkontrolovat, že Máje funguje trávicí soustava, ale funguje ta naše? Představ si, že jsi snědl chleba s pomazánkou a teď ti tělem putuje a postupně se tráví. Jelikož je to ale složitá cesta, nezvládne to chleba sám. Pomůžeš chlebu se dostat do žaludku? Pokud se ti to povede a ukážeš to Týně, bod do bodování tě nemine.

Pejsek

Krvácení

Na Podzimkách jsme dlabali a vyřezávali dýně a není nic lehčího než se říznout do prstu. Nikdo z nás se naštěstí neříznul tak, aby mu z rány teklo velké množství krve, ale je dobré vědět, co s tím. Jak tedy postupovat při masivním vnějším krvácení?

1. Přitlačte na ránu prsty (pokud můžete, tak v rukavicích).
2. Zavolejte záchranku. Když to jde, držte poraněnou část těla nad úrovní srdce.
3. Při krvácení z končetin nebo hlavy použijte tlakový obvaz:
 - Na ránu přiložte obvaz ve směru končetiny a přitlačte jej.
 - Začněte obvazovat. Nebojte se přitlačit. Potřebujete na místo vyvinout co největší tlak.
 - Pokud obvaz prosákne, přiložte na něj další a převažte. Když prosákne i ten, přidejte ještě jeden a ten přivažte. To je maximum, více nepřikládejte, je to zbytečné.
4. Od zraněného neodcházejte do příjezdu záchranky a kontroluje životní funkce.

Hádanky

Správné odpovědi říkejte Pomerančovi. On vám za ně dá pár bodů do bodování.

Pro mladší (do páté třídy):

Pokud v závodě předběhnete závodníka na druhém místě, na kolikátém místě budete?

Pro starší:

Na jednom břehu řeky jsou tři misionáři a tři kanibalové. K dispozici je pouze lodička, do které se vejdou maximálně dvě osoby. Jak se všichni přepraví na druhou stranu tak, aby nikdy na žádném břehu nebyla přesila kanibalů nad misionáři?

Cestopis z Ukrajiny

pokračování pondělí 26. srpna

Ukázalo se, že zastávka, kam jezdí přeshraniční spoj, je od mukačevského nádraží vzdálená asi 400 metrů, na což nás upozornil průvodčí, protože „když tam nebudeme, tak to odjede bez nás“. Po výstupu z vlaku jsme ještě narazili na další Čechy, kteří nevěděli, jak si koupit lístky na cestu zpět, což jsme jim moc poradit nemohli, jelikož jsme je měli už z Košic. Došli jsme k nádraží a rozjeli několik misí —

nejdřív se Pom a Eli vydali hledat busy, ale marně, a pak Jenda s Pomem směňovat peníze. Po jejich návratu jsme se opět snažili najít místo odjezdu toho autobusu, co jsme si našli, ale ukázalo se, že odtud vůbec nejezdí. Náhodný pan Ukrajinec se nabídl, že nás hodí na autobusák, tak jsme mu dali 100 hřiven a doufali, že to stihneme. Díky Pomově rychlé akci jsme našli autobus, koupili lístky a zeptali se na délku cesty, abychom mohli informovat Vosu a Štěpiho, kdy dorazíme (i když údaj to nebyl moc směrodatný — „Jak dlouho to trvá do Rachivu?“ táže se Pom. „Jako z Rachivu sem“, odpověděl pan řidič), a zabrali zadní pětku.

Cesta byla mega úmorná, bylo asi tak čtyři sta stupňů, všem nám bylo příšerné vedro a jen z nás lilo, Pomovi se

dělalo blbě, protože to ještě k tomu strašně házelo, ale zároveň jsme jeli dost pomalu. Systém kyvadlové dopravy na rozkopané silnici byl taky super, jeden směr jel vždycky třeba půl hodiny a v druhém auta vypínala motor. Asi tak hodinu před dojezdem do Rachova, kdy už začala silnice hezky stoupat do kopců, šlápl najednou řidič na plyn a jel jako blázen. Do autobusu také nastoupili ukrajinští baťůžkáři, kteří nás svými batohy zcela zabarikádovali, naštěstí ale vystupovali spolu s námi.

Do Rachova na (asi) náměstí jsme dorazili okolo 19.30 a během pár minut jsme došli i k nádraží, kde jsme nabrali Štěpána a Vosu, který zrovna likvidoval nepořádek po své večeri, kterou si uvařil za plotem na trávníčku vedle nádraží, krátce si sdělili dosavadní zážitky, koukli na mapu a vydali se na cestu.

Vyrazili jsme vzhůru, rychle padala tma, cesta byla prudká a zvládli jsme se i na chvíli ztratit, tak jsme se museli kus vrátit. Na řadu přišly i Eliščiny offline mapy Zakarpatí, protože ve tmě se podle okolí moc orientovat nedalo, a po dalších cca 15 minutách chůze jsme to zapíchli na prvním vhodném místě na spaní. Už jsme ani nevařili a jen co nejrychleji postavili stany. Rozdělili jsme se na tři a tři, holky a Vosa v Sárině zapůjčeném stanu, a zbylí kluci v Janáskovic stanu, ale stany jsme stavěli obráceně. Kluci tedy později strašně nadávali, protože měli na svém místě strašně krtinců, ale už bylo pozdě to předělávat. Znaveni vedrem i dlouhým cestováním jsme co nejrychleji zalehli a doufali, že nás během noci nesežerou krávy.

Listopadová výprava — 2004

retro kronika

Ráno jsme se sešli na Smíchovském nádraží. No, sice jsme se shromáždili na dvou místech, ale přece jenom jsme se nakonec našli. Mónin tatínek studoval odjezdy vlaků na Dobříš, když z tohohle nádraží vlaky tím směrem nejezdí. Jana na otázku, jak tam pojedeme, odpověděla : „Já nevím, to ví Terka.“ Trochu nás překvapila Terčina odpověď „Já nevím, to ví Háňa.“ Háňa nám nakonec řekla, že pojedeme autobusem. Tak jsem se tam nějak dopravili.

Když jsme vystupovali tak nás Terka, pomocí žlutých a zelených kulatých lístečků, které nám připevnila na batohy, rozdělila na dvě skupiny. Museli jsme přejít spoustu těžkých překážek, bez větších újem na zdraví a na oblečení jsme to nakonec zvládli. Postupně jsme dohromady skládali kusy zpráv, které jsme získávali za různé zkoušky, například za vítězství v tradiční hře go nebo pojídání hůlkami.

Kvůli počasí se ale slíbený čajový obřad nekonal, a tak jsem alespoň dostali pytlíky čaje. Ačkoliv jsme se vrátili o hodinu dříve, nikomu to nevadilo. Na Smíchovském nádraží mají dobrou čokoládu. Všichni se potom rádi rozběhli domů, aby se usušili.

LOJZO, POJĎ!

UDEĽAL JSEM
KOBLIHY

JE' TY
JSOU FAKT
PEKŇY!

NO, SNAŽIL
JSEM SE...

HUSTĚ, KÁMO...
TAKHLE DOBRÝ
KOBLIHY ANI
NEPAMATUJU!

ALE JDI TY...

VÁŽNĚ, MEĽ BYS
BEJT HRDEJ, ŽE NĚCO
TAKOVÝHO DOKÁŽEŠ UDEĽAT!

TO ANI
NESTOJÍ
ZA REČ.

Johy se ptá...?

Co se ti nejvíc líbilo na podzimkách?

Justýnka: Ta hra s obálkami a noční bojovka. **Ester:** Pečení dortu pro Zeliho. **Emička:** To jak jsme dlabali dýně, vyráběli masky... Prostě všechno. **Tonda:** Jídlo. **Pórek:** Asi dlabání dýní. **Aiša:** Nejvíc asi ta hra s těma obálkami. **Eda:** Divadlo Jakuba Tymena. **Aža:** Mě se nejvíc líbilo dlabání dýní. **Oskárek:** Nejvíc se mi líbila ta hra, jak jsme hledali různý místa po městě. **Samara:** Procházka ke kapličce, ta byla dobrá. **Jana:** Hra s obálkami.

Které jídlo ti nejvíc chutnalo?

Sára: Těstoviny se sýrovou omáčkou. **Jana:** Asi ta buchta, kterou jsme měli k snídani. **Anička:** Těstoviny s červenou omáčkou. **Justýnka:** Asi ten guláš. **Tonda:** No byly to určité ty těstoviny se sýrovou omáčkou. **Pórek:** Knedlíky s uzeným, cibulkou a zelím. **Samara:** Těstoviny, do kterých mi Johy dala pesto a buchta. **Aiša:** Asi ty těstoviny se sýrovou omáčkou. **Eda:** Vafle, který jsem měl k snídani. **Aža:** Nejvíc mi chutnal guláš. **Ester:** Asi dort pro Zeliho.

Co jsi vydlabal/a do své dýně?

Aiša: Hory, měsíc a hvězdičky. **Tonda:** Čauko lidi. **Anička:** Měsíc s hvězdama a kytku. **Oskárek:** Takovej obličej, kterej se bál. **Jana:** Sovu. **Franta:** Smějícího se smajlíka a hallo-weenského smajlíka. **Samara:** Slizkou kobru. **Emička:** Psí a kočičí tlapku. **Ester:** Minecraftový obličej. **Justýnka:** Nějaký obličej, nějaké okénko a tak. **Pórek:** Polosrdíčko, oči a pusu. **Aža:** Brečícího smajlíka. **Eda:** Stálo to za pět hvězdiček. Děkuji za optání.

Co jsi měl/a za úkol v obálkové hře?

Ester: Najít si kšeft jako muzikant. **Emička:** Měla jsem za úkol najít někoho, u koho můžu uklízet a vůbec jsem nevěřila tomu, že uklízím Šotkovi. **Aiša:** Založit klub poezie. **Tonda:** Sehnat uklízečku. **Jana:** Měla jsem sehnat lakýře, který by mi nalakoval jachtu.

Vedoucí starších:

Eliška: 728 467 049

Jenda: 799 790 244

Pomeranč: 720 358 010

Samara: 733 210 214

Vedoucí mladších:

Májka: 725 807 853

Sára: 728 739 631

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz

